

nr. 15, sker en ophævelse af den hidtidige regel om, at de i stk. 6 nævnte anlægsarbejder kun kan gennemføres med tilladelse af fredningsmyndighederne, skønnes det mest rimeligt, at de sager om sådanne anlæg, der er rejst før ændringslovens ikrafttræden, også bliver formelt afsluttede, og dette vil kunne ske ved, at amtsrådene, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådet, fra det nævnte tidspunkt overtager behandlingen af sagerne.

For så vidt angår sager, der måtte versere i fredningsplanudvalgene, henvises til § 4, stk. 3 og til særreglen i § 4, stk. 1.

Til § 3.

ad stk. 1.

Fredningskendelser, -deklarationer og -overenskomster er i en række tilfælde meget individuelt affattede, og tilsvarende vil de regler, der findes i dem om fredningsplanudvalgets beføjelser (f. eks. til at rydde selvsåede træer og buske) og pligter (f. eks. til vedligeholdelse af hegn, opsætning af skilte m. v.) kunne være af meget forskelligartet karakter. Det er derfor tvivlsomt – og det kan i hvert fald ikke uden en detaljeret gennemgang af en lang række kendelser m. v. konstateres – i hvilket omfang det vil være muligt at fastsætte generelle regler som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1 om den fremtidige varetagelse af de beføjelser og pligter, der er tale om. Det er derfor nødvendigt, at miljøministerens beføjelser til at udstede sådanne generelle regler suppleres med en beføjelse for ministeren til også vedrørende konkrete fredningskendelser m. v. at kunne træffe bestemmelse om, hvilken fredningsmyndighed, der her skal inddrages i fredningsplanudvalgets sted, således som det er anført i § 3, stk. 1, nr. 2.

ad stk. 2.

Da de fundatsbestemmelser, der tillægger fredningsplanudvalgene beføjelser med hensyn til bestyrelse af og indseende med legater, fonde m. v., er udtryk for stifternes ønsker i forbindelse med oprettelsen af vedkommende legat, fond m. v., vil det være rimeligt, at sådanne beføjelser for fredningsplanudvalgene i forbindelse med disses ophævelse overføres til den centrale fredningsmyndighed, med mindre miljøministeren træffer anden bestemmelse, eller en anden ordning eventuelt i henhold til de i de enkelte fundatser indeholdte bestemmelser.

Til § 4.

ad stk. 1.

For de fredningssager, der er rejst efter den hidtidige lovs kap. III, d. v. s. før 1. januar 1979, vil

det være påkrævet, at der – på samme måde som med hensyn til nye fredningssager – findes en part, der kan anses som sagsrejer, og som det pågældende fredningsnævn derfor kan forhandle med f. eks. om ændringer eller justeringer af fredningspåstanden eller afgrænsningen af det område, der skal pålægges fredningsbestemmelser m. v., og som også vil kunne bistå fredningsnævnet med undersøgelser og andre opgaver. I konsekvens af amtsrådets, i hovedstadsområdet dog hovedstadsrådets, overtagelse af det regionale fredningsarbejde, og i øvrigt også i konsekvens af ændringsforslagets § 1, nr. 11, om de nævnte myndigheders bistand til fredningsnævnene, er det naturligt, at de pågældende myndigheder indtræder i fredningsplanudvalgenes sted for så vidt angår de fredningssager, der er rejst af fredningsplanudvalgene. Reglen sigter imidlertid kun mod de fredningssager, hvor alene fredningsplanudvalget står som sagsrejer, idet det skønnes mest hensigtsmæssigt, at der træffes særlige arrangementer vedrørende de fredningssager, som er rejst af fredningsplanudvalget i forening med andre rejsningsberettigede, f. eks. en kommune eller Danmarks Naturfredningsforening. Endvidere kan der, hvis der viser sig at være behov herfor, udstedes nærmere regler om sådanne sager i medfør af den generelle bemyndigelse for miljøministeren i § 4, stk. 3. I øvrigt bemærkes, at også verserende fredningssager, hvor fredningsplanudvalget har været sagsmedrejer samt de verserende fredningssager, hvor fredningsplanudvalget ikke har været inddraget i sagsrejsningen, er omfattet af forslaget § 1, nr. 11.

ad stk. 2.

Det må anses for hensigtsmæssigt, at de foreslåede regler om fredningssagers behandling, jfr. forslaget § 1, nr. 13, i videst muligt omfang finder anvendelse også på de verserende fredningssager. Da disse sager imidlertid befinder sig på højst forskellige stadier, vil det være mest praktisk at spørgsmålet om, i hvilket omfang de nye regler finder anvendelse på disse sager, henskydes til miljøministerens nærmere bestemmelse, således som det er foreslået i stk. 2. Det forudsættes i denne forbindelse, at de nye regler også i en vis udstrækning vil kunne finde anvendelse i en tillempt form, især hvis der er tale om fredningssager, hvis behandling er ved at være afsluttet. Reglen i stk. 2 tilsigter ikke, at de materielle ændringer, der er en følge af lovforslaget, finder anvendelse på de verserende fredningssager. Dette spørgsmål har dog næppe større praktisk betydning, idet kun ændringsforslagets § 1, nr. 15, in-